

BIBLIORUM
SACRORUM

LATINÆ VERSIONES ANTIQUÆ

Num. 1. Cap. 3. num. 14

BIBLIORUM
SACRORUM
LATINÆ VERSIONES ANTIQUÆ,
SEU
VETUS ITALICA,
ET

Ceteræ quæcunque in Codicibus Mss. & antiquorum libris reperiri poterunt

Quæ cum Vulgata Latina, & cum Textu Græco comparantur;

ACCEDUNT

Prefationes, Observationes, ac Notæ, Indexque novus ad VULGATAM è regione editam;
idemque locupletissimus.

Operâ & studio D. PETRI SEBASTIER, Ordinis Sancti Benedicti, è Congregatione
Sancti Mauri.

TOMUS PRIMUS.

PARISIIS,

Apud FRANCISCUM DIDOT, ad Ripam Augustinianorum.

ROMÆ, apud JOAN. BOUCHARD.	ULISSIPONI, apud FRATRES REVEREND.
VENETIIS, apud JOAN. MANZONI.	MATRIBUS, apud JACOB. BERTHELEMI.
MEDIOLANO, apud REYDEND & COLON.	GADIBUS, apud LUDVIC. BOMBARDEL.
COLONLE AGRIPINÆ, apud MEYERANON.	ANTVERPIÆ, apud JOAN. BAPT. VERDUSSEN.

Ex Regiâ REGINARDI FLORENTINI Rhemenis Typographiâ.

M. D C C L I.

CUM APPROBATIONE, ET PRIVILEGIO REGIS.

CELSISSIMO
AURELIANENSIVM
DUCI.

*UAS tibi delicias, PRINCEPS
CELSISSIME offerimus. Cas-
tæ nimirum deliciae tuæ sunt
sacræ Scripturæ, quarum no-
vam hanc Editionem, CELSI-
TUDINI TUÆ dicatam, in
lucem emittimus. Quanquam has cœlestes aquas
dulcius ex ipsis fontibus bibas, Hebræica & Græca
volvendo exemplaria; Latinam tamen Scripturarum*

PRÆFATIO GENERALIS.

I.

OSTQUAM Evangelii lumen Gentibus illuxit, Græcique ac Latini ad Apostolis in Christi doctrina, singulari Dei beneficio, sunt instituti; tum necesse fuit ut Eloquia Divina, quæ solis hæcenus fuerant credita Judæis, Gentibus quoque, Græcis ac Latinis crederentur, ut & ipsi * loci radicis & pinguedinis oliivæ fierent. Hinc brevi Scripturæ

Eloquia Divina per Evangelii prædicationem creditis sunt Gentibus.

Propterea ex Hebræo in Græcum, & Græco in Latinum sermonem versa sunt Scripturæ.

sacræ ex Hebræo in Græcum, è Græco in Latinum sermonem versa sunt; ut Græca possent legere, qui non nisi Græcè; & Latina, qui non nisi Latine noverant. Haud equidem me latet jam antea olim aliquam exstitisse Scripturarum interpretationem, quæ Septuaginta Interpretum versio appellatur, quæque notissima & celeberrima est. Verum præterquam quod illa interpretatio non totam atque integram Scripturam, sed partem tantaxat aliquam Scripturæ complectebatur; certè, non nisi postquam ad Gentes in Christiana fide instituendas missi sunt Apostoli, prodire Scripturarum interpretationes, quæ totas Scripturas seu Græco seu Latino sermone redditas exhiberent. Tum verò simul cum Evangelii luce prodiit, aut paulò post, aut aliquanto, si mavis, tempore subsequens est ingens numerus codicum, qui Scripturas Græcè Latineque redditas continebant, ut ad Græcorum Latinorumque haustus illæ in vitam æternam salientes aquæ decurrerent.

II. Versiones omnes Græcas incredibili olim labore Origenes, & singulari industria, magnoque Ecclesiæ, de qua optimè meritus est, commo collegit & vulgavit: Latinas verò qui colligeret, tam multis sæculis inventus est nemo. Bene tamen de Ecclesia, ut ego quidem opinor, fuisset meritorius, quisquis idem in colligendis Latinis sacræ Scripturæ interpretationibus præstitisset, quod in Græcis præstitit Origenes; magnum certè operæ pretium fuisset. Quamvis enim singularum interpretationum non idem sit meritum, nec tanta etiam omnium auctoritas, ut ipsis primigenius textus sit posthabendus; tamen quò plenius sacræ Scripturæ intelligantur, plurimùm juvat, ut cum Augustino loquar, interpretum

In colligendis variis interpretationibus utilis Ecclesiæ opera impenditur.